

LOCUL ASCUNS

STOMFF ANDREI AUREL

LOCUL ASCUNS

La Polul Nord e locul meu ascuns,
Unde îmbrac o haină de cristale
Și fiind lipsit de puncte cardinale
Las toate gândurile care m-au pătruns

Să se ascundă-n norii de zăpadă
Și-apoi să se întoarcă albe, bune
Uitând că poate-ar vrea să se răzbune
Pe clipele ce prinse-n ambuscadă

Ți s-au predat purtându-mă pe scut,
Legat de ochii tăi, de glasul tău
Ce-mi spune că sunt bun deși sunt rău
Și știu că te-am rănit și te-a durut.

Aș vrea să lupt cu eul din oglindă
Ce-mi dă să beau venin ascuns în miere
La pieptul tău sculptat că la Venere
Cu lanț de Prometeu să mă cuprindă.

Și iarăși fug la Polul Nord, departe
Să-mi curăț gândul, să-l albesc cu nea.
M-am drăgostit cu cea mai caldă stea,
A fost aievea sau a fost din carte?